

Nr 1623

**av herrar Enlund och Fågelsbo
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 173 om vissa
reformer inom polis- och åklagarväsendet.**

Med instämmande i vad som anföres i motion nr 1624 av herr Fälldin m. fl. och i motion nr 1625 av herr Helén m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 173 om vissa reformer inom polis- och åklagarväsendet vill vi beträffande polisdistriktsindelningen i Västmanlands län anföra följande.

Västmanlands län är för närvarande indelat i fyra polisdistrikt, nämligen Västerås, Köping, Fagersta och Sala polisdistrikt.

Polisutredningen föreslår i sitt betänkande (SOU 1970: 32) att polisdistriktens antal reduceras till två genom att Fagersta och Sala-distrikten sammanföres med Västerås polisdistrikt. Utredningens allmänna motive-ring för en reduktion av antalet polisdistrikt i landet i dess helhet från 119 till ca 90 torde ha varit vägledande även för förslaget om reduktionen i Västmanlands län till två distrikt. Enligt denna motivering skulle väsentliga arbetskraftsvinster kunna uppnås i första hand i lednings- och sambandsfunktionerna men också genom sammanförande av kamerala och kanslibetonade uppgifter till färre enheter.

Berörda primärkommuner har avstyrkt förslaget i sina remissvar, vilka avlämnades av kommunblockens sammanläggningsdelegerade under hösten 1970.

Även länsstyrelsen i Västmanlands län har avstyrkt förslaget och förordat bibehållande av nuvarande polisdistriktsindelning. Länsstyrelsen ställer sig starkt kritisk och ifrågasätter om de angivna bristerna i nuvarande polisdistriktsindelning genomgående verkligen föreligger. Organisation i stora polisdistrikt garanterar enligt länsstyrelsens uppfattning inte några generella förbättringar av polisens verksamhet.

Länsstyrelsen anför vidare att utredningens förslag måste sägas gå emot de bemödanden som landsting, länsstyrelsen och andra länsorgan gör för att stödja de svaga regionerna i länet. Vill man hålla fast vid de deklarationer, som gjordes i samband med polisväsendets förstatligande, måste enligt länsstyrelsens mening tendensen till en genom alla led gående centralisering av polisväsendet brytas.

Polispersonalens inställning, som enligt vår mening bör tillmätas stor betydelse, är genomgående negativ till den föreslagna distriktsindelningen. Ur yttrandet från polismästaren i Sala må följande anföras:

De vinster i fråga om möjligheterna till kraftsamling av övervaknings-

personal, specialisering av utredningsarbetet som man kan göra genom en sammanslagning tar sikte på vissa närmast extrema situationer och har egentligen ingen positiv betydelse i vardagsarbetet i Sala och Fagersta. Nuvarande möjligheter till samordning och tillfällig förstärkning över distriktsgränserna måste bedömas till fyllest.

De vinster i fråga om kontinuerlig rörlig övervakning och utryckningsberedskap som utredningen förutskickar grundar sig på teoretiska resonemang som dessutom inte är genomtänkta. Den praktiska erfarenheten kan ge ett helt annat besked. Västeråspolisen är vid de tillfällen överbevakningsbehovet och behovet av utryckningar är som störst så ansträngd att den behöver förstärkningar. Det finns starka skäl att ge staden dessa förstärkningar, men det är uppenbarligen emot utredningen egna principer att sådan skall ske på bekostnad av de små angränsande städerna, vilket är att befara med nuvarande tryckfördelning i länet.

Sala polisförening avslutar sitt enhälligt antagna yttrande på följande sätt:

Sker en sammanläggning i enlighet med utredningens förslag måste det få sådana konsekvenser beträffande den polisiära övervakningen att vi inte längre kan ansvara för de följder det kan medföra i ordningshänseende. Vi tvär våra bänder!

Sammanfattning

Vi har i det föregående återgivit den ganska enstämmiga uppfattning, som redovisas i de remissvar som avlämnats av länsstyrelsen i Västmanlands län, närmast berörda primärkommuner samt av berörd polispersonal. Eftersom det är vår övertygelse att allmänheten har samma uppfattning måste vi konstatera att den i propositionen föreslagna polisdistriktsindelningen skulle komma att genomföras mot en nära nog enhällig opinion bland de människor som närmast berörs. Några övertygande skäl för en sådan åtgärd har enligt vår mening icke kunnat anföras.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 173 om vissa reformer inom polis- och åklagarväsendets organisation måtte uttala att nuvarande polisdistriktsindelning i Västmanlands län bör bibehållas.

Stockholm den 25 november 1971

ERIC ENLUND (fp)

ANTON E. FÄGELSBO (c)